

پیام مرجع عالیقدر حضرت آیت الله العظمی صافی گلپایگانی مدّ ظلّه العالی به سلسله همایش

طرح اعتقادی - آموزشی بصائر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال الله تعالى: «قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ* يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ»

(المائدة/۱۵ و ۱۶)

السّلام علیکم ورحمة الله

با عرض احترام به حضار گرامی و تقدیر از برنامه ای که چند سال است به عنوان «طرح اعتقادی - آموزشی بصائر» انجام می شود و با تأکید بر لزوم کار و اهمیت تبلیغ در شرایط کنونی که فعالیت های اضلالی زیاد گشته و مخصوصاً نسل جوان را هدف قرار داده و به تضعیف سنت های ثابت و تخریب ساختارهای مقدّس اهتمام دارند، ارائه محتواهای اعتقادی و تقویت مبانی دینی، تحت عنوان مذکور، عالیّه المضامین و کثیره الجوانب است.

این موضوع در هر حد در جامعه و دانش پژوهان و دانشگاهیان و سایر اصناف مطرح شود موجب رشد معرفت و شعور دینی و درک مقاصد و حیانی می گردد.

جاذبه قرآن مجید که با آن سرعت، عالم انسانیت را متوجه به اسلام و معارف آن نمود از آن زمان تا به حال که چهارده قرن گذشته همواره زنده و بیشتر از پیش جالب و جاذب است و این قرآن است که علی الدوام دل ها را به ایمان جذب می نماید. اعلامیه جهانی و آزادی بخش آن مثل «تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ» و «إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى» و «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ» همیشه و در هر دوره و عصر، گوش و دل بشر را می نوازد.

لسان انبیاء و زبان وحی و زبان قرآن در دل ها چنان نفوذ و تأثیری دارد که هیچ زبانی این تأثیر را ندارد. اگر زبان همه حکماء و به اصطلاح اهل معقول و نوابغ و ارباب فنون فلسفی یک زبان باشد، در باوربخشی و ایمان به غیب قطعاً یک صدم اثر زبان قرآن را ندارد. هیچ کدام توفیقی که تمام باشد نداشته اند و سخنانشان در این موضوع بیشتر مانند آب در

غربال کردن بوده و گاه خودشان هم از نعمت ایمان محروم شده و در مسائلی مانند ربط حادث به قدیم و معاد عالم دیگر کسی را به باور نرساندند بلکه گمراه شده اند.

الهیات و معارف عالی بشری فقط با زبان قرآن و زبان رسول اکرم و ائمه علیهم السلام و نهج البلاغه و صحیفه کامله در دل ها نفوذ می کند.

مکتب های دیگر نمی توانند و نتوانسته اند قلوب را فتح نمایند. اگر زبان قرآن و آن آیات رسا نبود، مکتب هایی که از عصر بنی امیه آغاز گردید و در عصر بنی عباس رایج شد و در برابر مکتب قرآن وارد مدرسه اسلام و قرآن گردید، کمترین اثری نداشتند. فقط اسلام را تا حدی از سیر به جلو بازداشتند و تنها معارف نورانی قرآن بود که اسلام را به این وسعت خارق العاده رساند.

قرآن کریم بیش از آنکه کتاب چهارده قرن پیش و کتاب جوامع کوچک دنیا باشد کتاب امروز و جامعه بزرگ جهانی امروز است و بیش از آن که کتاب امروز باشد کتاب فرداها و عصرهای آینده است. آنچه ثابت و مسلم است مجد و عظمتی که برای مسلمانان به آن صورت بی نظیر فراهم شد از برکت تعالیم قرآن بود و هر سستی و وضعی که در هر عصر و زمان در ارکان جامعه مسلمین پیدا شد در اثر دوری از قرآن و هدایت های آن و دوری از مبین و معلم اصلی قرآن بود و یگانه راه جبران خسارت ها و ترمیم ضعف ها بازگشت به قرآن است.

بنابر این بهترین خدمت به جامعه مسلمانان به خصوص نسل جوان و راه رستگاری و نجات از هر گونه ضعف و استضعاف، قرآنی شدن و قرآنی ساختن جامعه است.

باید همه مبلغ قرآن باشیم و حقایق آن را به دنیای معاصر که سخت تشنه حقیقت و معنویت است برسانیم و مؤسسات تحفیظ قرآن و تدریس قرائت قرآن و تفسیر و بیان علوم قرآن را هر چه ممکن باشد گسترش دهیم و با این مؤسسات همکاری و معاضدت تنگاتنگ داشته باشیم که خوشبختانه گرایش جامعه به خصوص جوانان مؤمن و آگاه به قرآن بسیار موجب امیدواری و علامت رشد و آگاهی و بیداری است. مراکز تعلیم قرآن و دارالتعلیم ها رو به ازدیاد و حفظ و تعلیم و تعلم قرآن موجب فخر و مباهات است.

نکته ای که در این حرکت وسیع و قرآنی باید به آن توجه داشت هشدار حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وآله در حدیث متواتر ثقلین است که باید تمسک به قرآن با تمسک به عترت و ائمه طاهریین علیهم السلام توأم و مقرون به هم باشد. آنچه بر حسب این حدیث قطعی و مسلم، امان از ضلالت و گمراهی است تمسک به ثقلین قرآن و عترت است.

پرواز به سوی مدارج و معارج قرب الهی با این دو بال صورت می گیرد و با ترک هر کدام، پرواز تنها با دیگری امکان پذیر نیست. صرف یاد گرفتن قرآن بدون تمسک به هدایت های ائمه طاهریین علیهم السلام و ولایت آنها و معرفت مقامشان میسر نمی شود و الا امثال حجّاج ها در قرائت صحیح قرآن و درک فصاحت و بلاغت آن مهارت داشتند ولی مصداق «ربّ تال القرآن و القرآن یلعنه» بودند.

بنابر این لازم است که مؤسسان این مراکز قرآنی با آگاهی و هوشیاری این نکته را که بسیار مهم است در برنامه ها و اساسنامه های خود منظور فرمایند.

در پایان با تضرع، از درگاه خداوند متعال ظهور موفور السرور موعود قرآن و صاحب آن حضرت بقیة الله مولانا المهدي ارواح العالمين لتراب مقدمه الفداء را از خدای متعال مسألت می نمایم و امیدوارم که شرکت کنندگان و برگزارکنندگان این برنامه پرمحتوا و سودمند، تحت حمایت و عنایات آن حضرت مؤفق و مؤید باشند. والسلام علیکم و رحمۃ الله.

اقلّ المعتمّین بحبل التمسک بالثقلین

لطف الله صافی